

Panun vakinoita

Oli mielenkiintoista eilen pitäytyä huoneenvuokralautakunnassa vanhan seurahuoneen virastopuolen kolmannessa kerroksessa, mielenkiintoista, vaikka ei suinkaan lohduttavaa. Sieltä käsin hoidellaan nykyisin asioita, jotka päivittäin painavat tuhansien ihmisten mieltä.

Siinä oli paraikaa puheilla rouvasihminen, jolle huone oli osoitettu Hietasaaressa. Ei se ollut häävi, se huone, kaksi ihmistä siihen juuri ja juuri sai vuoteensa mahtumaan, mutta kolmannelle ei puhuttakaan, ei edes lattialle enää mahtunut pitkäkseen! Tämä rouvamme osoitti kuitenkin esimerkillistä malttia käyttäytymisessään ja kärsivällisesti ryhtyi hankkimaan hevosta muutokourmaa varten. Tällä en tahdo sanoa sitä, etteikö tilanteessa olisi parantamisen varaa, mutta sehän on selvä, että joku vuokralautakunnan toiminnan johtaja tai lautakunta kokonaisuudessaankin on syytön asiantiltaan. Se yrittää parhaansa, se sovittaa, se neuvottelee ja määrää, kun asia niin vaatii ja mikäli sillä on valtuuksia. Kun esim. joku huoneusto vapautuu, niin on asia tietysti tiedossa kauan ennen ja monet kymmenet käyvät sen tilaa-

massa, mutta kun sen sitten yksisaa, ehkä kokonaan, joku lautakunnan pinkassa päällimmäisenä ollut, niin jatkuu lähiviikko na loukkaantuneiden valittajien tulvatoimistoon. Se ei ole paikallaan!

Yhtä vähän paikallaan on kohte-u, jonka huoneiden tarkastajat usein saavat osakseen talonmiehen tai isännöitsijän puolelta. Huoneuston haltija voi esiintyä aivan kun hän katsoisi käynnin itseänsä kohtaan kohtuuttomuudeksi ja syyllisiä ovat tarkastaja, niin koko lautakunta. Tunuu käsittämättömältä, että tällaisia henkilöitä on juuri suurten huoneustojen haltijoina, henkilöitä, joilta kohtuudessa voisi vaatia vaiveuttamattomuutta ja sosiaalisia mieltä. Mutta valitettavasti joisalta aalekirjoittanut ainakin he posti uskoo tuon. Samoin on julkisuudessaakin mainittu eräs ikävä tapaus, jossa talvikuntoisen huvilan vuokraaja suorastaan rikollisella tavalla koetti estää asuntoon määrätyn perheen asuntoon asettumisen. Rikospoliisin piti lopulta puuttua asiaan ja tuntuupa saaneen siinä herrasväki muistutuksen, joka kait varoittaa vastaisuudessa.

Mutta joustavuutta ja ymmärtämystä vaaditaan joka puolella. Ei

parane tilanne siinä, että joku ajetaan kadulle ja odottaja päästetään sisälle. Asia täytyy pystyä näkemään kokonaisena. Yhtä neppo on laatia mahtavia ponnistuksia aina ministeriöitä myöten, ninkuin on tapantunut, ja vaatia että asuntotuheyttä on lisättävä ja huonot otettava käyttöön. Valitettavasti meillä täällä Oulun puolella on kovin vähän esim. talvikuntoisia huvioita eikä lautakunnalla ole mitään valtuuksia velvoittaa huvilanomistaja kunnostamaan useissa tapauksissa suurin kustannuksin kesämökkään sellaiseen kuntoon. Mikä ikävintä, niin monesta tuollaisesta asunnosta ei isollakaan rahalla, vaikka sen joku pystyisi hankkimaan, saa keivoista. Asialla on siis kaksi päätä niinkuin makkaralla.

Mutta selvähän on, että tällaisessa tapauksessa kuin nyt täytyy vaatia ennen kaikkea parempilaisten puolelta hyvää halua ja jos sitä puuttuu, niin alistumistalain valtuuttamien tarkastajien määräykseen. Jos vuokralle antajien ja omistajien puolelta osoitetaan yhtä suurta joustavuutta kun ne pariskunnat, jotka ilmeellin ovat keskenään sopineet, että he olivat kahtia kahden huoneen ja keittokamieron huoneiston, niin hyvä on.

Varjeltakoon meitä sellaisilta tapauksilta kuin tuo surullinen huvilan ikkunoiden särkeminen!

P a n u.